

угрите, която е дошла отъ брѣговете на Волга и на Дунавътъ, смѣсила са тука съ славяните и приѣла тѣхниятъ езикъ. Така е рѣшила нѣмската наука въ лицето на Енгеля, на Тунмана, на Клапрота, на Френа и на нѣкои други, които сж доходилие до тоя въпросъ.*) Слѣдъ тѣхъ въ тоя сжщи смисалъ са е изказала и по-големата частъ отъ славянските учени, въ челото на които стои знаменитиятъ Шафарикъ. Но биле сж и други учени, които сж считале старовременните бжлгаре за чисти славяне. Азъ нѣма да говоря за писателите отъ преминалото столѣтие, — каквито сж, на примѣръ, Сумъ и Раичъ, — които сж оставили подире си почетни, но малко удовлетворителни за нашето време, трудове. Азъ ща да премина право камъ извѣстиятъ Венелина. Тоя талантивъ карпаторусъ въ своето сжчинение „Древніе и нынѣшніе Болгаре“ възстана пламенно за защита на славянското происхождение на бжлгарете противъ татаро-финската теория на Енгеля и на Тунмана, която може да са турне въ паралелъ съ скандинавската теория на Байера и на Шлецера за происхождението на русите. Сжчинението на Венелина произведе въ своето време доста голѣмо впечатление и намѣри усърдни послѣдователи, особенно между бжлгарските патриоти. Но учените авторитети са отнесоха камъ неговите мнѣния твѣрде неблагоприятно.

*) T u n m a n n — Untersuchungen ueber die Geschichte der oestlichen Voelker. 1774. Engel — Geschichte der Bulgaren. 1797. K l a p r o t h — Tableaux histor. de l'Asie. 1826. F r a e h n — Die aelt. arab. Nachr. über die Wolga — Bulgaren, въ Mém. de l'Académie, VI. Sér. T. I.